

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 4

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_15-shoot-idm139735993784480.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 4: En tro Tjener. Moder og Børn. Forsvunden - genfunden

Den 14. Februar har Harald gjort sin Moder udførligt og oplysende Rede for Grunden til, at en „Brugsmand“ hjemme, som Moderen interesserer sig for, ikke bør prøve paa at tage til Amerika. Han er „langt, langt bedre stillet i det gamle Land,“ mener Harald. „Han er jo 39 Aar gammel til Sommer. Hvis han var i Amerika, maatte han opholde sig i et Skandinavisk Settlement, en Egn, som var beboet af Skandinaver, da det er meget sjældent, at nogen i den Alder lærer at tale Engelsk, langt mindre at læse og skrive det. Børn eller unge Mennesker lærer det saa meget lettere. Der er en Masse Familjer, hvor Børnene taler Engelsk sammen, og hvor deres Moder eller Fader kan ikke mere end forstaa dem og ikke selv gøre sig forstaaelig paa Engelsk. Det engelske og tyske Sprog, véd Du jo nok Moder, er saa meget lettere at tale end Dansk efter én lærer det, derfor er det efter Børn gaar i Skole her til Lands, at de ophører med at tale Norsk, Svensk eller Dansk. — En Ven af mig, som lever i Genesea Idaho f. Eks., har en Søn, som blev født, medens jeg var hos ham, og nu er 17 Aar gammel. Julius Hansen [*en af Haralds ældste danske Venner*] bød Drengen et Par store fine Heste, hvis han vilde tale Dansk til ham, men det syntes, som om det var umuligt for ham at tale Dansk; dog kunde han ikke tale andet, førend han var 7 Aar gammel. — Brugsmanden Hans vilde være aldeles værdiløs 202til mig. Hvis han maatte staa op Kl. 4 hver Morgen og strigle 6—8 Heste, lægge Selerne paa dem før Frokost, hvilket han ikke forstaaer sig paa, saa vilde han ønske sig hjemme igen. Hvis han maatte arbejde 12 Timer ved en Tærskemaskine, han, som aldrig har været ude i Verden, saa vilde jeg ærgre mig over min store Dumhed ved at sende for ham [*send for, sende Bud efter, lade hente*]. Jeg spurgte den eneste Dansker her, om han kunde bruge ham, han var her nemlig hos mig, da jeg fik Hans' Brev. Han lo og sagde: Ja, hvis han bare var 20 Aar yngre. Det er haardt at lære en gammel Hund nye Kunster.“